

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ЦИГАН СВОЄ ЗАВЖДИ ХВАЛИТЬ.

Беліз, Атла.

У едмонтонській патріотичній газеті понависав допис з Беліз, звичайний брідландієць. Перекопав дописувався когось, що відомий він живе в Беліз, то не знає, що тут існує фермерсько-робітниче товариство. Відній чоловічина, по лісі ходити і шукати деревна. Не буду я тут його перекопувати. Але чому дописувач видається, що він фермерсько-робітниче товариство, як його тут нема? Зате йому до, відомою товариству “Прогрессі”. Свідомі фермери, які гуртуються в своєму товаристві, на інші товариства не виходять, але кажуть: покажіть, що ви робите? Прийшов я раз до того товариства “Прогрессі” на мітинг і слухав, а там провадяться агітація, щоб українські фермери не вилихували до Жидів, але до “свого”. Агітує сам сторінь, який, сам хвалиться, що виховувався в бурсі Грушевського. Це собі наука, думаю я. Як нараз встав один фермер і каже: “Нехай наш бізнесмен продає по два ціни, як Жиди, то ми підемо тоді до них купувати. Я в Жидів купив флашку олії за 5 ц., а в українського склепаря дав 15 ц. і то був розведений водою”. А скільки встав і відповів: “Я його не розводи, а його таксам купив”. В іншому кутку вже сваряться фермери за худобу, що вилізує до одного фермера і поволола його паші.

Це собі “прогрессі”. Такі справи мож на вирішити і без прески. Ну, хіба що наклади на т. Свідомішого можна назвати просвітою роботою? Ці патріотичні дописувачі люблять чекатися на робітників і фермерів, на їх організації, але чому вони не спитають свого “продвінщика”, який хвалиться, що роками вчився в бурсі Грушевського, а тепер на Беліз має фруктунський скел — чи для него він дам вчився? Коли так, то ми не завидуємо таким інституціям і їх вихованцям. Продавати вбуха можна і без бурсі. Фермер.

ДІТОЧНИЙ КОНЦЕРТ НА ФАРМАХ

Вакал, Саск.

Дня 5. серпня приїхала з Саскатуна до Вакал робітниця диточа мандоліно-ва оркестр і дала концерт. Збиралося повнак число фермерів, щоб послухати, як робітничі діти грають і співають. На початку концерту слово забрав т. Никола, організатор Прогрессіонального Комітету Стів. У.Р.Д. і сказавши про відношення між фермерами й робітниками, зазначив, що діти не приїхали, щоб заробити, але щоб засвідчити, чого їх вчить в у робітничій інституції, побування і держувані центами самих робітників. І хоч Стів. У.Р.Д. не так давно існує, йому зробили велику просвіту і організаційну роботу, чим не можуть похвалитися інші інституції. Слідоме робітничі зрозуміли значення таких шкіл і старяться їх утримувати і то без жалю великих вчених.

Концерт розпочався співом “Інтернаціоналу”. Медольний голоси дітей зворушили не одного до сліз. Програма концерту складалася зі співу, гри на мандолінах, декламування. Були квартети, дуети, сола і хор. Кожну точку діти виконували з великою старанністю і публіка вигадала їх гримми-ми ослепками за кожного виступом. А вже найкраще зацікавили публіку диточі танці. Діти мусили повторити по кілька разів, бо ослепки не запереставали. На закінчення діти відіспівали “Червоної прапор”. Публіка була дуже задоволена з концерту, бо був перший того року концерт в Вакал. За це належаться шире подяка саскатунам товаришам робітникам і їх дітям.

А українських фермерів в Вакал і кажу: Досить бути байдукуватим Беремся до роботи! У нас також є збулодавний Дім, але загляньте до него, щоб там певно буди як в пілдоці воронка. Нахвалити зима, тож треба, щоб наш будинок не стояв пусткою, як минулого року! Беремся, товариші фермери, до просвітної праці. Фермер.

Спростування. — В 96 з “У.Р.В.” в рубриці “Пресовий фонд” було поквитовано П. Дашинку, а мало бути П. Долонок, Кімбердей.

ПРИХОДІТЬ НА ЗАБАВУ ДО УКР. РОБ. ДОМУ!
ЗАХОДОМ ВІДІЛІ УКРАЇНСЬКОЇ СЕКЦІЇ КОМ. ПАР. ТИ КАНАДИ В ВІННІПЕГУ
— устроюється —
В СУБОТУ, ДНЯ 20. ВЕРЕСНЯ
В САЛІ УКРАЇНСЬКОГО РОБИТНИЧОГО ДОМУ
ВЕЛИКУ ЗАБАВУ
НА КОТРУ ЗАПРОШАЄТЬСЯ ВСІХ ЧЛЕНІВ І ЧЛЕНКИНЬ НАШИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ЯКІ ЛЮБ'ЮТЬСЯ В УКР. РОБИТНИЧІМ ДОМІ ЧИСТИЙ ДОХІД ПРІЗНАЧУЄТЬСЯ НА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЦІЛІ.
ПОЧАТОК ЗАБАВИ В ГОД. 8.30 ВЕЧЕРОМ.
Заряд Відділу.

ХРУНІЗАЦІЯ.

(Українським фашістам в зльбон.)

“Було колись на Україні” були гетьмани, Гарно вони збиралися в козацькі жугани. І мода в них така була (бо-ж мусіла бути), Що кождий вони усі в чоботах узути. Але все те проминуло, сотки літ проходило. Як зі Львова новий гетьман в Канаду приходить. “Царив” в він Українців, екземпляр знає, До Торонто у гостину просто прибуває.

Як прибув він у Торонто, всі сь здивували, Бо про босого гетьмана ніде не чували. Але він всім висігав, як сь справа має, І чому він без чоботів по світі блукає.

„Були часи, що у колись стало ходити взутий, Від кухні був осавулалом і учив рекрути. На війні я мовчав біля на сидички в ямі, І кого я не забив? — то вже ми не втаїм.

Знаю тільки, як спасає “непуну” України, Буду я не пам'ятати, поки не загину. Був я тоді старшиною проти комуністів, А Денкін на всі те давав боре істи. То-ж ми тоді, як старшина, всі вваду стоїм, А гемайних сіновиків всіх наперед плали. І часу в нас було досить в шинку забавлятися, Істи, літи і гуляти, з дівчатками гратися.

Раз ми такі в білу днину отак забавлялися, Тай не зчулися, — більшшники до міста уразили. Коли шинкар нам сказав, щоб сь ратували. Без чобіт я через вікно почав утікати. На Україні хтів я міті велику славу, То-ж хорово через вікно вліз сь такі скочив, І залуками у поле яляф-ширї перескочив.

Як вибіг я поле, главному надав себе, Шкода мені України, шкода мені тебе. Тут вже шасть усміхалось, з дівчатками грався, Чоловбиті від гемайних я вже сподівался. І хто зна якого чину був би я діявлася, Бо-ж хорово по шинках я вкоди звинявся. І прийшлося замисль того боси утікати, І на терях поколотити осавульські п'яти.

Сховався я у рові далеко за містом, Страх мене дуже зібрав, в штапах стало тісно. Знав почав я утікати навсильки позами, Щоб добитися до Збруча, галицької брами. Як перебіг я вже Збруч, і главному по собі, Ні ораденя, ні чобіт, лише боси нога. А найгірше то вже те, що не пам'ятаю, Хто з мене чоботи зняв? — ніяк не вгадаю.

Не приємо мені дуже без чобіт ходити, Але присягу свою мусу виповинити. Присягнув я під вербою, ще на старим Збручем; Що ходити буду щасливий як в лень так і в нощі. Пох не втну я отакої, як Тривальський-батько. От таке то і я вступлю, гуть у Канаді, І покажу, що я таки старший у громаді.

Хоч в Канаді то вже знають, як таких тоніти, Свідомого робітника, годі одурити. Але є тут катергар, піякі в маркетні, І з всіх таких прийду до своєї сотні. І з таких то воукупів, с'є я їздуваю, Екземпирі їх навчу я гетьманом поцююся. І як тільки десь війна буде починатися, То я з ним-же їду за гетьмана битися.

А що зброї в нас нема, то це нам будаже, І ви всі дуїрні любають і нас уоружає. А за це ми ім. поможем робітничкі бити, Бо ми собі гульціпаки, не хочем робити. “Бо-ж на це ми, чорна сотня, на світі існуємо, То панів ми вірно любім, іх ручки цілуємо. А коли вже моя с'є, буде новати, То я тоді від панів буду горі брати.

Певна річ, що я поділюсь з Назаровим Пошком. Тай ще деяким п'єубартам також дам по трощи. Тоді бігати не буду, як боса собачка. Джентеменом тоді буда, а не гульціпака. Чобіти си тоді куляю з сивинної шкри. Щоб бачили, що я взутий, усі бозирю. А як скажу “куржен ширі”, то всі поступайте На закінчення вам скажу: “всі габт-ах” ставайте,

На піякіну д' самоготу “дум гребет” влякчайте, А як вилете порядно, то “нідег” лягайте. Як поціман надієте, “ляф-ширї” утайте, А як крикну до вас “флер”, фашістки стріляйте. А як ви вже самогот, добре мте п'яти, Тоді сухопутну фільоту зможем встановити.

Торонтоїнський Когут.

ЧИТАЧІ ДЛЯ СВОЇ ГАЗЕТИ.

Ред Пес, Б. К.

Дорогі Товариші! Посилаю Вам 80 ц. на передплату “Робітничі” від одного нашого передплатника і 20 ц. на дрощурку. Як тільки передплатники нема, бо в цій місцевості є дуже ограничене число українських робітників, а до того всі є передплатниками “У.Р.В.” Виваю всіх тих товаришів і товаришок, що не відновили своєї передплати на “У.Р.В.” і “Робітничо”, щоб поспішити з своїм обов'язком акціякорше.

З товаришним привітом,
Г. Лукачук.

Дорога Редакціє! Отримавши від Вас в дарунку кілька малих, але дуже для мене цінних книжочок, я посилав Вам за них \$1.00. Хоч ці книжочки в дарунку за передплату газети “У.Р.В.”, але я вважав за відповідне заплатити за них тому, що не перший раз, що я тут міт отримати щось з робітничої літератури. Замовляв я подібні брошурки кілька разів, одиче зні одного разу не отримав їх. Тутешні почтові клерки ніщав все, що лиш тільки є робітнице. З англійсько робітничою пресою ще гірше, бо коли котрий клерк побачить налис на газеті “Лейбор”, то вже напевно ні газету не дістанеться в руки робітника. Є тут і невеличке число робітників українських, але ріжкими патріотичним га-

ретами чини так дезморалізувалися, що навіть відрізались всего, що тільки є українське. Коли станеш з такими говоряти про українську справу, то вони говорять, що не віряють в ніку Україну, бо там всі злоді. Отак то ріжкі жовтобланисті патріоти своєю злодючиною роботою дезморалізували до ренти своїх колишніх прихильників. А пора вже нам самим освідомлюватися.

В. Гаврилян.

Ред Пес, Б. К.
Дорогі Товариші! Посилаю Вам 80 ц. на передплату “Робітничі” і 20 ц. на брошурку. Як тільки що владно приїхав з старого краю. За часом “У.Р.В.” я дуже Вам вдячний, бо все це правда, що в цьому часописі друкується. Виваю всіх робітників до єдності, бо тільки в єдності наша сила і наша кіньша перемога. Рівнож виваю всіх товаришів передплатників, хай піддержують наш робітничий часопис “У.Р.В.”, бо в Канаді є нагода побути класового злидаря.

З товаришним привітом,
П. Кушнірюк.

Гандейла, Каліфорнія.
Дорогий Товаришу Редактор! Даруйте, що затягнувся з відновлення передплати за “У.Р.В.” Тепер послалаю Вам \$4.00 на передплату “У.Р.В.” \$1.50 на передплату “Робітничі” і 50 ц. на пресовий фонд. Хай живить “Українські Робітничі Вісті” і “Робітничі”!

З товаришним привітом,
В. Марцінян.

Венкувер, Б. К.
Дорога Редакціє! Посилаю Вам \$4.00 на відновлення моеї передплати за “У.Р.В.” і \$1.50 на передплату “Робітничі” і 50 ц. на пресовий фонд “Робітничі”. Признаюся, що я приїхавши, але краще пізніше, ніж ніколи.

Читаючи через якийсь час “У.Р.В.” і “Робітничо”, я найшов в тих часописах дорогий матеріял для праювочних, з яким необхідно запізнається так робітникам, як і робітничим. Дуже задоволений я тим, що робітники і робітничі зрозуміли значення науки і організації й зрозуміли, що лише наука і організаційність праювочних приписатимуть для них здобуття країної долі.

На закінчення виваю всіх тих робітників, що ще не є читачима “У.Р.В.” і “Робітничі”, щоб стали ними якнайшвидше бо тільки з робітничого відданництва можна нагосє корисного нажитися. Не оставайтесь позади наших передових товаришів і товаришок. Робітничий часопис, це той годинник, що звонить кожного ранку-робітничикові над головою і каже: “Вставай, щоб не спізнити”.

З товаришним привітом,
В. Мостовчук.

ПРЕСОВИЙ ФОНД “УКР. РОБ. ВІСТЕЙ”

М. Антохів, Пібас	\$2.00
С. Сітка, Лікен	1.00
Д. Вигап, Вандер	1.00
І. Мадріа, Едмонтон	1.00

Боріца, Атла.

В неділю, 30. минулого місяця відіграно в нашій місцевості українську народну драму п. н. “Ой не ходи Грицю та на вечерні”. Не діявчесь на те, що учасники в цій штуці це перемучені тязкою працею фермерські сини і дочки, сама штука випала наслідком вдоволяю. Найкращий до виконання не був спіл. Але і ця торта шпала бездоганно, так як хоральні і солов'ї пісні вилли досить добре. Якщо товариші аматори і товаришкі аматорки і на дальнє не забудуть коза до носа фермерського, а так відстане, що аж бекне. Був теж і тов. Вихрестов з своєю дружиною з Едмонтону. Чуте, панове патріоти, — аж з Едмонтону. А пани діти з Ветревія не могли прийти. Еге, це дуже гарно.

По представленню під час забави зібрано на пресовий фонд “У.Р.В.” \$5.00, що я виводиться до редакції “Укр. Роб. Вістей”.

Честь вам, товариші фермери, що не забуваєте за свою пресу і хоч я прикрій час, жертвуєте свої ширі жертви на цю ціль. Тож пам'ятайте, що за вашу ширю поміч “У.Р.В.” не забудуть і на кождим кроці будуть боронити ваші інтереси аж і попередню. А за це часопис “У.Р.В.” найбільше ненавидять ці, що зайняті тязтати з фермерів гірко запрошовані ними долари на бучім-то “народні ціли”, а на ділі в свою незгадну й бездонну кишеньку.

На закінчення стискаю крепко руки всім аматорам і аматоркам, що брали участь в згаданому представленню і закликаю їх до дальшої товаришської праці і товаришського солідарного життя.

З товаришним привітом,
П. Строїч.

Ек, Б. К.

Дорога Редакціє! Отримавши від Вас в дарунку кілька малих, але дуже для мене цінних книжочок, я посилав Вам за них \$1.00. Хоч ці книжочки в дарунку за передплату газети “У.Р.В.”, але я вважав за відповідне заплатити за них тому, що не перший раз, що я тут міт отримати щось з робітничої літератури. Замовляв я подібні брошурки кілька разів, одиче зні одного разу не отримав їх. Тутешні почтові клерки ніщав все, що лиш тільки є робітнице. З англійсько робітничою пресою ще гірше, бо коли котрий клерк побачить налис на газеті “Лейбор”, то вже напевно ні газету не дістанеться в руки робітника. Є тут і невеличке число робітників українських, але ріжкими патріотичним га-

ретами чини так дезморалізувалися, що навіть відрізались всего, що тільки є українське. Коли станеш з такими говоряти про українську справу, то вони говорять, що не віряють в ніку Україну, бо там всі злоді. Отак то ріжкі жовтобланисті патріоти своєю злодючиною роботою дезморалізували до ренти своїх колишніх прихильників. А пора вже нам самим освідомлюватися.

В. Гаврилян.

Ред Пес, Б. К.
Дорогі Товариші! Посилаю Вам 80 ц. на передплату “Робітничі” і 20 ц. на брошурку. Як тільки що владно приїхав з старого краю. За часом “У.Р.В.” я дуже Вам вдячний, бо все це правда, що в цьому часописі друкується. Виваю всіх робітників до єдності, бо тільки в єдності наша сила і наша кіньша перемога. Рівнож виваю всіх товаришів передплатників, хай піддержують наш робітничий часопис “У.Р.В.”, бо в Канаді є нагода побути класового злидаря.

З товаришним привітом,
П. Кушнірюк.

Гандейла, Каліфорнія.
Дорогий Товаришу Редактор! Даруйте, що затягнувся з відновлення передплати за “У.Р.В.” Тепер послалаю Вам \$4.00 на передплату “У.Р.В.” \$1.50 на передплату “Робітничі” і 50 ц. на пресовий фонд. Хай живить “Українські Робітничі Вісті” і “Робітничі”!

З товаришним привітом,
В. Марцінян.

Венкувер, Б. К.
Дорога Редакціє! Посилаю Вам \$4.00 на відновлення моеї передплати за “У.Р.В.” і \$1.50 на передплату “Робітничі” і 50 ц. на пресовий фонд “Робітничі”. Признаюся, що я приїхавши, але краще пізніше, ніж ніколи.

Читаючи через якийсь час “У.Р.В.” і “Робітничо”, я найшов в тих часописах дорогий матеріял для праювочних, з яким необхідно запізнається так робітникам, як і робітничим. Дуже задоволений я тим, що робітники і робітничі зрозуміли значення науки і організації й зрозуміли, що лише наука і організаційність праювочних приписатимуть для них здобуття країної долі.

На закінчення виваю всіх тих робітників, що ще не є читачима “У.Р.В.” і “Робітничі”, щоб стали ними якнайшвидше бо тільки з робітничого відданництва можна нагосє корисного нажитися. Не оставайтесь позади наших передових товаришів і товаришок. Робітничий часопис, це той годинник, що звонить кожного ранку-робітничикові над головою і каже: “Вставай, щоб не спізнити”.

З товаришним привітом,
В. Мостовчук.

ТЕАТР І МУЗИКА.

ПЕРША ЛЕКЦІЯ ТЕАТРАЛЬНОЇ РОБИТНИЧОЇ СТУДІЇ В ВІННІПЕГУ.

Перша лекція Театральної Робітничої Студії на тему “Що таке мистецтво” відбулася в неділю 14. вересня по поуадні.

На початку секретарем студії одногосібно ввірено т. М. Шагальського. Відтак приступлено до впису нових аленів. Зголосилися 14, що разом робить 60 членів і членкинь.

Першим завданням Студії є: “Приходи на час”. Без ніяких оправдань і викрутас. Лекція розпочинається — вступ заборошений. Спізниться — сій за двермі! Не в порядку товаришської дисципліни! Як маєм спізниться — краще зовсім не приходити.

Про це поговоримо в сїдуочому числі “У.Р.В.”. Наша студія поставити своїм бовнім гаслом: “приходи на час” не тільки на лекції Студії, але на пробі представлення й спіау, на самі представлення й концерти.

Це гасло Студії буде старатися перенести у всі глазузи нашого організаційного і просвітнього життя у всьєканадійському розмірі.

Та про це іншим разом.

Перша лекція Театральної Робітничої Студії в Укр. Роб. Домі в Вініпегу відбулася дуже успішно. Було 65 слухачів. І були самі такі, що слухали.

Лекція в короткі часи була помінена в сїдуочому числі “У.Р.В.”, щоб з нею могли познайомитися наші драматурги на провінції і з неї користитися. Обов'язково скористатися, а не лишити його-замовитися.

Сїдуочю лекції Студії відбувається в неділю 21. вересня, о годінні 3-ю по полуді.

Що таке за годіну, витратіть лекції. Хто витратіть лекції і не подасть важких причин — витратіть звичайні члени членкинь Студії.

Бо нашим гаслом є: “Приходи на час”. Прийшиє з собою нотатку, бо колись прийдемо до відповідности, що ти скористав з лекції Театральної Робітничої Студії.

М. Ш., секр.

У вівторок ввечерем 16. вересня відбувається проба гуртових сцен третьої і четвертої дії “Казки старого мана”.

В сєреду ввечерем 17. вересня відбувається проба мішаного хору — “Нова Атлантида” і інші.

В чєтвер ввечерем 18. вересня відбувається проба першої і другої дії “Казки старого мана”.

У вівторок ввечерем 16. вересня відбувається проба гуртових сцен третьої і четвертої дії “Казки старого мана”.

В сєреду ввечерем 17. вересня відбувається проба мішаного хору — “Нова Атлантида” і інші.

В чєтвер ввечерем 18. вересня відбувається проба першої і другої дії “Казки старого мана”.

М. Ш., секр.

КВАРТАЛЬНИЙ ЗВІТ СТОВ. У.Р.Д. В ТІММІНС, ОНТ.

Дня 18. липня відбулася збори філії Стов. У.Р.Д. в Тіммінс, на яких прийнято зав зав за другий квартал. За той час філія вбула: 3 місячних зборів, 2 масові мітинги, 3 спеціальні, 6 дискусій, 18 засідань заряду, відіграла 10 представлень, устроїла 15 товаришських забав. Філія числить 45 членів і 18 членкинь, котри вповинують свої членські обов'язки. За минулий квартал вивислось з 3 нових членів. До Робітничої Ділової Школи вчленилось 52 дітей. При школі існує диточа оркестр, яка числить 20 дітей. Всі ферми й членкині дають про сою існую ситуацію і в користь неї праювочтє.

П. Василук, рек. секр.

ФИНАНСОВИЙ ЗВІТ

Філії Стов. У.Р.Д. в Тіммінс, Онт. за другий квартал 1924.

Приходи: \$1,391.99
Май

ЧИТАЙТЕ! — ЧИТАЙТЕ!

Одиницький часопис в Злучених Державях, який в дієвості заступає інтереси праювочного люду. Виходить кожного дня окрім державних свят.

Обов'язком кожного українського робітника є стати передплатником цього часопису. В він ви знайдете цікаві вісти з цілого світа, як також політично наукові статті, розвіжки, йовис і т. п.

Передплати на рік \$9.00.

Писати сьчас на сїдуочю адресу: UKRAINIAN DAILY NEWS 17 East 3rd St. New York, N. Y.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ У ВІННІПЕГУ.

Понеділок, 15. вересня 1924.

Пшениця:	
4.1. хтерні	1.43
4.2. нортери	1.40
4.3. нортери	1.37
4.4.	1.29 ^{1/2}
4.5.	1.10
4.6.	1.12
Трек	1.41
Пожива	1.07 ^{1/2}
4.1. “дурж”	1.28 ^{1/2}
4.1. “гоф”	1.37 ^{1/2}
4.2. “гоф”	1.33 ^{1/2}
Овес:	
4.2. С. В.	59 ^{1/2}
4.3. С. В.	58 ^{1/2}
4.1. пожива	57 ^{1/2}
4.2. пожива	54 ^{1/2}
“Реджект”	51 ^{1/2}
Ячмін:	
4.3. С. В.	90 ^{1/2}
4.4. С. В.	86 ^{1/2}
“Реджект”	83 ^{1/2}
Пожива	83 ^{1/2}
Трек	88 ^{1/2}
Лен:	
4.1. Н. В. С.	2.17 ^{1/2}
4.2. С. В.	2.13 ^{1/2}
Трек	2.11 ^{1/2}
Жито:	
4.2. С. В.	99 ^{1/2}
ЦІНИ ПРОДУКТІВ.	
Масо:	
Масо “крімєрі” ф. о. б. фунт 33—33 ^{1/4}	
Яйця:	
Екстра, тузін	30
Фіртє, тузін	28
Сєкєйєс, тузін	22
Надїбнї, тузін	22
Барабол:	
Манїтобські бараболї бунєш ..	75
Мука:	
98 фунтї мішок	4.42 ^{1/2}
2 мішки по 49 фунтї	4.49 ^{1/2}
4 мішки по 24 фунтї	4.55
Сєно:	
4.1. тїмотка, тона	19.00
4.2. тїмотка, тона	17.00
4.1. ред тїп, тона	14.50
4.2. ред тїп, тона	12.50
4.1. “алєнда”, тона	—
ЦІНИ ХУДОБИ.	
(За 100 фунтї живої ваги.)	
Бички:	
Вїбранї	5.00—5.75
Добрї	4.00—4.75
Сєреднї	3.25—4.00
Звчїяйнї	2.50—3.00
Ялівки на зарї:	
Вїбранї	4.00—4.75
Добрї	3.00—3.75
Корови на зарї:	
Вїбранї	3.00—3.25
Добрї	2.25—2.75
Сєреднї	2.00—2.50
На конєрву	1.00—1.75
Добрї:	
Вїбранї	2.00—2.50
Звчїяйнї	1.00—1.75
Воли:	
Добрї	3.00—3.50
Сєреднї	2.00—2.75
Звчїяйнї	1.00—1.75
Бички “Стакєр”:	
Вїбранї	3.25—3.75
Добрї	2.25—3.00
Тєлєтї “Стакєр”:	
Вїбранї	2.75—3.00
Добрї	2.00—2.50
Тєлєтї:	
Вїбранї	6.00—7.00
Добрї	4.50—5.50
Звчїяйнї	2.50—3.50
Бички на годівля:	
Вїбранї	4.00—4.25
Добрї	3.00—3.75
Вівці і ягнєтї:	
Добрї вівці	4.50—6.50
Звчїяйнї вівці	3.00—4.00
Добрї ягнєтї	